

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Lupan Dumitru și Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lupan Dumitru împotriva Ministerului Justiției și executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru privind declararea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea de a elibera informația solicitată și a emite actul administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Lupan Dumitru și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 și hotărîrea suplimentară din 06 martie 2015, precum și s-a respins cererea executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

c o n s t a t ă

La 01 septembrie 2014, Lupan Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru privind declararea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea de a elibera informația solicitată și a emite actul administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, s-a adresat cu o cerere către Ministerul Justiției prin care a solicitat să fie inițiată o anchetă în privința executorului judecătoresc Tcacenco Alexandra în vederea evaluării corectitudinii instrumentării procedurii de executare pornit în baza documentului executoriu nr. 3-44/10 din 27.09.2010 și să-i fie prezentate informațiile ce reflectă acțiunile întreprinse

de către executorul judecătoresc în perioada 09.11.2012 - 30.09.2013 cu referire la procedura de executare menționată.

Menționează reclamantul că, atât la cererea inițială, cit și la cea prealabilă a primit un răspuns evaziv, pe care îl consideră ca ilegal.

Astfel, în răspunsul dat, a fost indicat că documentul executoriu nr.3-44/10 din 27.09.2010 a fost executat, ceea ce nu corespunde realității, deoarece nu au fost anexate la dosar acte ce ar confirma executarea. De asemenea, în răspunsul nominalizat a fost indică că, despre executarea documentului executoriu a fost informat prin răspunsul din 27 martie 2014, însă nu a primit un asemenea răspuns, iar pîrîtul nu a anexat dovada recepționării de către el a scrisorii.

Susține că, afirmațiile executorului judecătoresc precum că în calitate de creditor nu a achitat onorariu, nu corespund realității, deoarece la data de 09.11.2012 a achitat suma indicată de executor în borderoul de calcul.

Reclamantul menționează că, în decurs de un an, executorul judecătoresc nu a întreprins nici o măsură în vederea executării documentului executoriu, iar la data de 30.09.2013 a depus o cerere prin care a solicitat restituirea cheltuielilor și oferirea explicațiilor cu referire la motivele ce au împiedicat executarea, însă cererea nu a fost satisfăcută, iar explicații primite poartă un caracter evaziv.

În opinia sa, Ministerul Justiției a examinat superficial cererea adresată, fapt ce a dus la emiterea unui refuz ilegal, fiind astfel lezat în drepturi.

Solicită reclamantul, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor, a considera ilegal refuzul Ministerului Justiției în eliberarea informației solicitate cu referire la dosarul de executare pornit în temeiul documentului executoriu nr. 3-44/10 din 27.09.2010, aflat în procedura executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru, obligarea Ministerul Justiției să expedieze petițiile adresate organului competent pentru examinarea abaterilor disciplinare a executorilor judecătorești; obligarea Ministerului Justiției să emită actul administrativ cerut ce reflectă rezultatele anchetei cu referire la dosarul de executare pornit în temeiul documentului executoriu nr.3-44/10 din 27.09.2010, aflat în procedura executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2015 a fost admisă parțial cererea avocatului Durnescu Mihail în interesele executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, fiind compensat Biroului executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru din contul lui Lupan Dumitru cheltuielile suportate pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Lupan Dumitru și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 și hotărîrea suplimentară din 06 martie 2015. S-a

respins cererea executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 lei.

La 18 ianuarie 2016 Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului Durnescu Mihail a declarat recurs împotriva deciziei menționate, contestând decizia în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică.

În susținerea recursului, s-a invocat dezacordul cu decizia contestată în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică, deoarece consideră că, soluția dată este una pripită, nefiind apreciate corespunzător circumstanțele pricinii.

Susține recurentul că, la caz, a fost probată rezonabilitatea, realitatea și necesitatea achitării acestor cheltuieli, iar concluziile instanței de apel în sensul respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică sunt expuse într-o formă evazivă, neavând putere de convingere.

La 04 martie 2016 cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat și Lupan Dumitru, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, s-a invocat netemeinicia și ilegalitatea hotărârilor contestate prin faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Susține că, intimatul Ministerul Justiției nu a demonstrat legalitatea actului emis și nu a prezentat nici o probă privind executarea benevolă a documentului executoriu.

A mai indicat recurentul că, instanța de judecată a apreciat în mod eronat criteriile de determinare a cheltuielilor de asistență juridică, deoarece pentru executorul judecătoresc nu a fost necesară angajarea unui avocat.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarat de către Lupan Dumitru și Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail, urmează a fi declarat inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie

aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Lupan Dumitru și Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail, sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurenți în cererile de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Lupan Dumitru și Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Lupan Dumitru și Biroul executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru prin intermediul reprezentantului – avocatul Durnescu Mihail, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi